

27. Jun. 1971

FAKTA

Dato:
27. Jun. 1971

Sidetæl:
Notes 71 bd 3 s. 80-85

Paris

27-6-71.

Jeg ville have forsvaret
det skulle ske at jeg med
stor interesse ville læse
disse udtog af Cezanne's
breve - men det har jeg alt-
-saa gjort i afton, og oprigtigt
funderet mange tanker paa
som jeg ikke alene kunne
gaa paa ind for, men som
jeg af fuldt hjerte kunne
huse til mig.

Man ender maa sige sine dage
som dybt realitioner, i hvert-
-fuld set paa min lids "avant-
-gardens" sagns paa.

Disse notes brygs blade
kun vidne om hvor højt
jeg sætter Marcel Duchamp,
men ikke desto mindre er
jeg ved at etablere en real-
-tion i mod ham, eller rettere
den avant-gardistiske utvadi-
-misme der er skabt paa
og om bring ham og hans
navn.

Man at det skulle gøre til
at man vendte sig til Cezan.

-ne det havde jeg dog ikke
ventet - dog tror jeg aldrig
at man kan være så lidt af
sige mit hjerte i det her.
Piet Mondrian derimod vok-
-ser og vokser i mig - hans
indstilling her for et par
aar siden var en af de
helt store gamle ting - her
sagde man til sig selv: det
ville jeg gerne have lavet.
Det var en kunst helt uden-
-for "u klassificerbar", hvis
man da ikke vil opgive
til bunde klassificering -
der var ikke et teknisk
dogmatisk princip der blev
demonstreret - man er ikke-
-lykkelig - eller rettere sagt
jag ikke kan finde anden
betegnelse for end udel
Kunst. Ved siden af Mon-
-drian bliver det meste
ander i det hørende overhoved-
-redes billedkunst af inklu-
-sive Marcel Duchamp, en
ganske provokeret intellektua-
-lisme. Jeg tror, det for mig

er meget vigtigt at holde fast
ved denne oplevelse af
Mondrian - den giver styrke
- rensetse for meget af min-
- tidens uventede-gædskede art-
- tidens kunst.
Hvis jeg prøver at se tilbage
om jeg tidligere har haft
oplevelser som man måtte
sige med denne i styrke
man det var nærmest som
Charlin - Seurat - Juan
Gris - som helt i midlet-
- bare pudde mig ind, Sisley
og Munkeltich og selv fulgte
(man dog prøvde at helt andet
mere rent intellektuelt plan)
Marcel Duchamp man jeg
også luge med og der er
i en anden vej uden om klat.
Det er sådanne oplevelser
man prøver de er helt umid-
- det bare, skal holde fast ved
- de er 'også' "i fortid" og
"i nutid" der man ikke
læses de gamle - sensation-
publikums tale - men dem.
Naar jeg min sidde og skriver
alt dette for jeg en meget

stærkt fornemmelser for at jeg
tænder mig forblønde, ligesom
-bage af alt det jeg ser
omkring mig - og at næsten
imidlertid den nye forbløndelse
vord - ligesom jeg føler en
søndhed i Ad. Reinhardt's
brug af ordet "high art" der
jog i hvid det bare tager sig
skæbneligt reaktioner og kon-
servativt ud. Men det er et
spredningsmål om det blot
sagende og sidst ikke er
de højt rønlende fremstritts-
kerusede uvent-gædister som
i virkeligheden er de mest
realistiske og konservative?
Og med et koncept, natur-
ligvis rovet med af en yff-
-blotkelig stamning, se klart
hvordan jeg gladeligt er hoppet
på alle disse gyldtvoyager
for at komme med i det
store Cirkus op tog - denne
erige unget for, ikke at være
med hvor det skete - den nye
brøns til altid at spille
rollen som en pind søvleri.

Man festen er forbi -
Jeg har ikke lyst til at
feste mere - ikke lyst til
rollen som drammepeker.
Og her vender mine tanker
igen tilbage til "Redt +
Blødt" propositionen som jeg
har tænkt om i et par
år - og hver for?
Man vil ikke det rent psyko-
-logisk er meget enkelt for-
-klædt? Jeg har indset
at denne venter rundt ikke
længere giver mig den ro og
darmt mindehed for fordybelse
som jeg ved hvad jeg søgte.
Ved souleres rent teknisk
at dringe mig ind i en
privat begrebsmæssig og mas-
-tan som rigoristisk karakter
ville jeg dringe mig til psyk-
-holdele på et punkt, og
udsende som jeg, og dette
er et perimenter, hører vil
lise sig bringe bare til ult.
Hvad jeg vil gøre, hvilke
forskeligt arbejde, indfødt jeg
end for, de skal kunne
rømmes i dette udførelse af

R og de 2 Bloud - det var
for netop hvad P. Mondrian
oppe her sagde de tre
pærer - de to strukturer er
sundheden - og alene med
dem ved hjælp af dem
man kan realisere mine tanker.
Jeg kan se ikke, som Mon-
drian, mine valg af et
redt & et blødt kvadrant
sæt sammen til et retangel
for at være universelle symboler -
der, man alene et subtylth
valg - en disciplin som jeg
privat har givet mig ind
under.
For bevidst heden om at
være med i, og offer for et
nærspil, er blevet stærkere
for hver dag.

Paris

29-6-71

2 begreber: Jeg vil
have alt - alt hvad jeg prøver
på - alt på en gang - hele
verden - o. s. v. ligger måske
årsagen til minse af mine